

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/53/2018
Identifikačné číslo spisu: 1108229972
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1108229972.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu C. P., nar. XX. X. XXXX, bývajúceho vo X., adresa na doručovanie P., Z., zastúpeného JUDr. Barborou Petrovič, advokátkou so sídlom v Trnave, Hlavná 44, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej advokátskou kanceláriou MGA IURIS s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 10, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Martin Gajarský, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9C/153/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/193/2016 z 30. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/193/2016 z 30. augusta 2017 ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 8. decembra 2015 č. k. 9C/153/2008-332 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) prvým výrokom rozsudku z 8. decembra 2015 č. k. 9C/153/2008-332 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy a druhým výrokom rozhodol o trovách konania. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 30. augusta 2017 sp. zn. 7Co/193/2016 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodol o trovách odvolacieho konania. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že záver prvoinštančného súdu považuje za vecne správny.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). V dovolaní uviedol, že odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že sa nevysporiadal s jeho dôležitou argumentáciou a zároveň sa závažne odklonil od svojho v skoršom rozhodnutí vyjadreného záväzného právneho názoru týkajúceho sa hodnotenia dôkazov. Namietal tiež, že odvolací súd i súd prvej inštancie nezohľadnili faktickú situáciu, v ktorej sa ocitol, a dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žiadal preto rozsudok

odvolacieho súdu ako aj prvoinštančného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, skúmajúc najprv splnenie podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a vzhľadom na v poradí prvý uplatnený dovolací dôvod (§ 420 písm. f/ C. s. p.) zároveň aj dôvodné. Ak totiž dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 C. s. p., potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z tzv. zmätočnosťných vád uvedených v tomto ustanovení, znamená nielen splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zároveň zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

5. Podľa ust. § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa ust. § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Citované ustanovenie § 420 písm. f) C. s. p. zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

8. V preskúmvanej veci došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom odvolacieho súdu ako aj prvoinštančného súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. Táto vada spočíva v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí súdov v základnom konaní.

9. V odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu aj súdu prvej inštancie absentuje totiž vysporiadanie sa s podstatnou okolnosťou, ktorá mohla mať rozhodujúci význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu, a to, či úlohy uložené žalobcovi boli alebo neboli splniteľné za situácie, že žalobcovi bol zablokovaný prístup do počítačového operačného systému žalovanej a že čas na ich vykonanie bol určený v rozsahu jedného dňa. V súvislosti s touto okolnosťou v odôvodnení rozsudkov prvoinštančného aj odvolacieho súdu je celkom opomenuté hodnotenie dôkazov - svedeckých výpovedí svedkov U. U. a U. F., ktorí vo svojich výpovediach uviedli, že pracovné úlohy zadané žalobcovi neboli za daných okolností splniteľné. Toto opomenutie je o to závažnejšie, že v poradí prvým, žalobe vyhovujúcim rozsudkom, vydaným v prejednávanej veci prvoinštančný súd dospel práve aj na základe týchto dôkazov ku skutkovému záveru, že uložené úlohy boli zjavne nesplniteľné. Za tejto situácie je odôvodnenie oboch rozsudkov, najmä z hľadiska právneho záveru o porušení pracovnej disciplíny žalobcom, nepresvedčivé a teda odporujúce ustanoveniu § 157 O. s. p. (v prípade rozsudku prvoinštančného súdu rozhodujúceho ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) a § 220 ods. 2 C. s. p. (v prípade rozsudku odvolacieho súdu).

10. Nedostatočné odôvodnenie rozsudkov súdov v základnom konaní z dôvodu nepresvedčivosti je dané aj tým, že sa súdy vôbec nevysporiadali s otázkou, čo bolo príčinou zablokovania prístupu žalobcu do počítačového systému žalovanej (a to navyše už jeden deň pred dňom, kedy došlo ku konaniu žalobcu, ktoré žalovaná vyhodnotila ako závažné porušenie pracovnej disciplíny), hoci táto skutočnosť (zablokovanie prístupu žalobcu do počítačovej siete žalovanej) nebola v konaní spochybnená - bola súčasťou zisteného skutkového stavu. So zreteľom na ďalšie v žalobe tvrdené skutočnosti bolo potrebné sa s otázkou tejto príčiny vysporiadať, a to najmä z dôvodu, aby bolo vylúčené podozrenie, či zablokovanie prístupu žalobcu do počítačovej siete žalovanej nebolo účelové a nesmerovalo k postupu žalovanej zneužívajúceho právo, porušujúceho dobré mravy, či vykazujúceho znaky diskriminácie. Bolo pritom povinnosťou žalovanej preukázať, čo bolo touto príčinou, resp. že to bola iná okolnosť, než ktorú

tvrdil žalobca. Nepresvedčivosť rozsudkov súdov v základnom konaní bola napokon znásobená aj tým, že sa nijako nevysporiadali ani s otázkou príčiny ďalšej významnej skutočnosti, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania, a to s otázkou, prečo žalobca dňa 16. 7. 2008 písomne odovzdal kartu od mobilného telefónu, osobný počítač a kľúče od kancelárie a od služobného motorového vozidla. Bez náležitého vysporiadania sa s uvedenými skutočnosťami nemôže byť odôvodnenie rozsudkov jednoznačné, riadne a dostatočné, a takto odôvodnené rozsudky nemôžu byť vnímané ako spravodlivé.

11. Porušením procesného práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozsudku tak prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu bolo porušené jeho základné právo na spravodlivý proces vyplývajúce z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čo zakladá vadu v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok prvoinštančného súdu zrušil (§ 449 ods. 1, ods. 2 C. s. p.) a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.